

Grupp 2

FCI-nummer 41

FCI-standard på franska publicerad 1970-11-24

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1970-11-24

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-06-11

STANDARD FÖR SARPLANINAC

(Rasnamn i hemlandet: Jugoslovenski Ovcarski Pas-Sarplaninac)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för **SARPLANINAC**

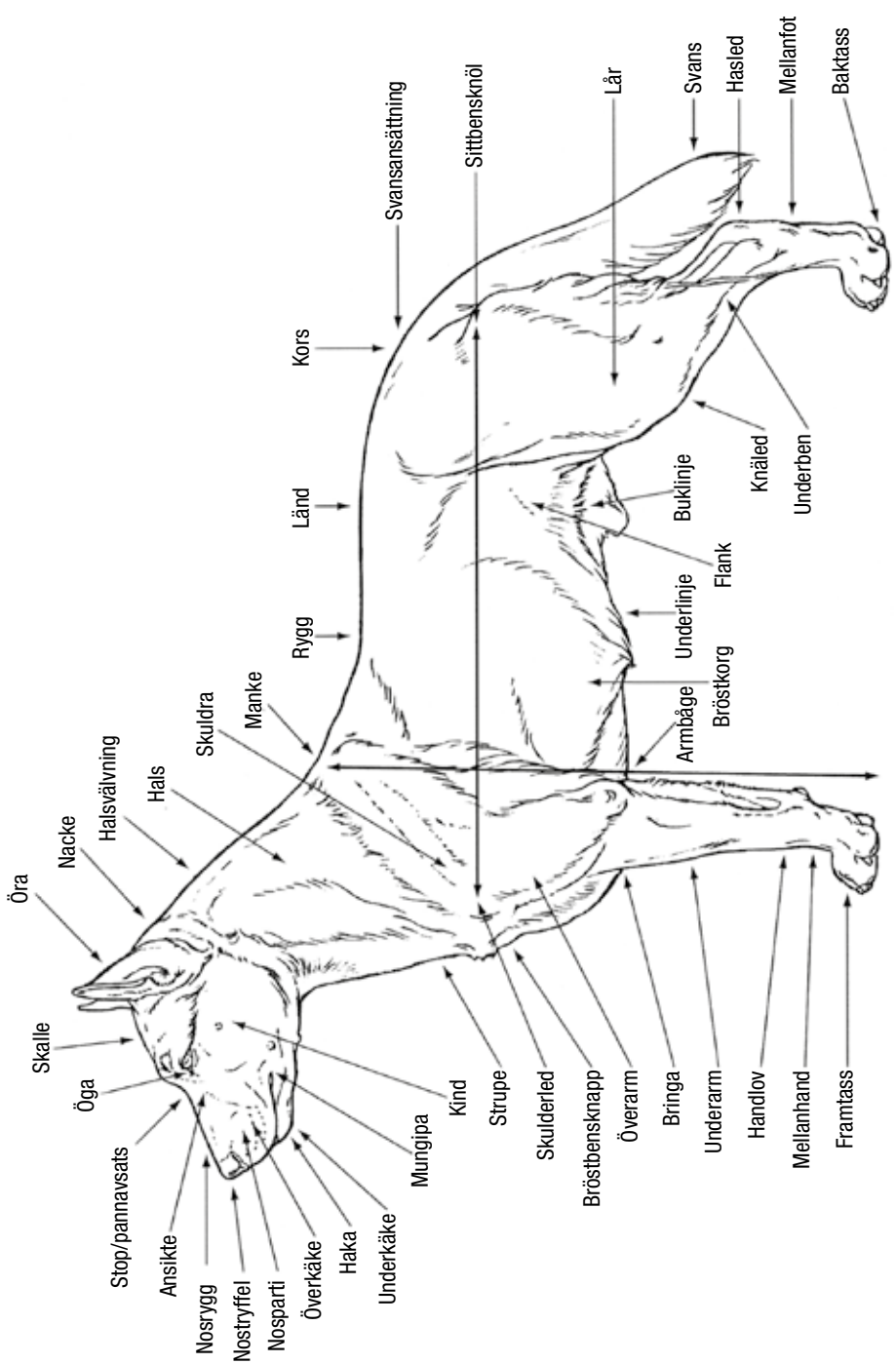
Ursprungsland/ hemland	Serbien/Makedonien
Användningsområde	Herdehund
FCI-klassifikation	Grupp 2, sektion 2:2
Bakgrund/ändamål	Rasen har sedan lång tid tillbaka fötts upp i f.d. Jugoslaviens syd-östra bergsregioner. Rasen har fått sitt namn efter den bergskedja, Sarplaninac-bergen, där den är mest förekommande. Rasen godkändes av FCI 1939, då under rasnamnet Illirski Ovzcar. År 1957 godkände FCI:s generalförsamling en propå från den jugoslaviska kennelklubben om att få byta rasnamn till Sarplaninac. Rasens ursprung är oklart. Det verkar troligt att den kom till Europa från Asien under de stora förhistoriska folkvandringarna. Den ursprungliga rastypen har bibehållits endast i de delar av landet där intensiv boskapsuppfödning fortfarande förekommer och där denna ras än idag kan utföra det arbete den en gång framavlades för – att skydda boskaphjordarna från rovdjur.
Helhetsintryck	Sarplaninac skall vara en robust, välproportionerlig hund med kraftig benstomme. Den skall vara betydligt över medelstorlek och ha en tät, lång och ganska grov päls som understryker det kompakta intrycket. Rasen skall ha en kraftfull kroppsbyggnad.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden skall obetydligt överstiga mankhöjden. Förhållandena skall vara ungefär 8:10 för hanhundar och 10:12 för tikar.
Uppförande/karaktär	Rasen skall ha ett jämnt humör och bra temperament. Den skall vara pålitlig och ha goda vaktegenskaper, men får inte vara aggressiv. Den skall vara omutligt trogen sin ägare.
Huvud	Huvudets storlek skall stå i proportion till kroppen. Dess totala längd skall vara ca 25 cm, vilket motsvarar ungefär 40 % av mankhöjden.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara något längre än nospartiet. Den skall vara bred med väl markerad pannfåra. Sedd såväl i profil som framifrån skall skallen vara något konvex och rundad. Ögonbrynen skall vara endast svagt markerade. Nackknölen skall inte vara framträdande.
Stop	Stopet skall vara svagt markerat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara bred och svart.
Nosparti	Nosryggen skall vara plan och bred. Skallens och nosens överlinje skall vara konvergerande. Nospartiet skall vara kortare än skallen. Det skall vara brett och djupt vid ansättningen och svagt avsmalnande mot nospetsen. Underkäken, sedd från sidan, skall inledas med en böj för att sedan fortsätta i en rak linje som avviker från nosryggens överlinje.
Läppar	Läpparna skall vara måttligt tjocka och strama. Överläppen skall nätt och jämnt täcka underläppen. Mungiporna skall vara strama utan någon som helst löst hud.
Käkar/tänder	Bettet skall vara ett fulltaligt saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara mandelformade. De skall varken vara stora eller djupt liggande. Färgen skall vara mörkt eller ljus brun. Uttrycket skall vara lugnt men med en genomträngande blick som aldrig får visa rädsla. Ögonkanterna och blinkhinnorna skall vara svarta.
Öron	Öronen skall vara tämligen högt ansatta, på en tänkt linje från nospetsen genom den inre ögonvrån eller något nedanför denna. De skall vara V-formade och hängande. De skall bäras tätt intill kinderna och vara täckta av kort, tät päls.
Hals	Nacken skall vara antingen något böjd eller rak. Den främre halskonturen skall vara rak. Halsen skall vara av medellängd, men på grund av pälsens längd och mängd kan den verka kortare. Den skall vara bred, kraftig, muskulös och mjukt ansatt i både huvud och skuldra. Halsen skall föras något högre än rygglinjen. Huden skall vara stram och inte bilda löst halsskinn. Pälsen på halsen skall vara tät, lång och grov med ett markerat krås vid ansättningen mellan huvud och hals. Detta bidrar till intrycket av bredd och djup.
Kropp	
Överlinje	Rygglinjen skall vara plan eller slutta något mot korset.
Manke	Manken skall vara måttligt utvecklad och bred. Halsansättningen skall vara kraftfull och övergången obetydligt markerad.
Rygg	Ryggen skall vara plan och bred, inte alltför lång.
Ländparti	Länden skall vara ganska kort. Den skall vara bred och muskulös
Kors	Korset skall vara medellångt och kraftfullt. Det skall slutta jämnt och gradvis mot svansansättningen.

Bröstkorg	Bröftet skall vara djupt. Bröstkorgen skall nå till armbågarna och vara medellång med svagt välvda revben. Bringan skall vara bred och kraftfull. Omfånget på bröstkorgen skall överstiga mankhöjden med minst 20 %.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara uppdragen och muskulös. Den skall vara svagt uppdragen. Flankerna skall vara korta med en markerad kontur.
Svans	Svansen skall vara lång och nå minst till hasleden. Svansen skall vara kraftig vid ansättningen och avsmalnande mot svansspetsen. Den skall ha fana på undersidan. Svansen skall bäras i sabelform. När hunden är uppmärksam blir denna bågform mer betonad och svansen får då lyftas över rygglinjen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara raka och i proportion till kroppen
Skulderblad	Skulderbladen skall vara ganska långa och breda. De skall vara flata, sluttande och bilda en vinkel på 65° mot horisontallinjen.
Överarm	Överarmarna skall vara mer snedställda än skulderbladen. Vinkeln här skall vara 55° mot horisontallinjen. De ansluter till underarmarna med en vinkel på 145°.
Armbåge	Armbågarna skall vara breda, varken utåt- eller inåtvridna. De skall vara placerade med endast ett litet mellanrum till bröstkorgen. De skall vara belägna vid ungefär 55 % av den totala mankhöjden.
Underarm	Underarmarna skall vara raka, långa med kraftig benstomme och välutvecklad muskulatur.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara breda, starka och svagt snedställda.
Framtassar	Framtassarna skall vara fasta, ovala till formen med väl välvda och slutna tår. Klorna skall vara starka och svarta. Trampdynorna skall vara elastiska, starka och svarta.
Bakställ	
Helhet	Sedda bakifrån skall bakbenen stå lodräta och något bredare än frambenen. Sedda från sidan skall de vara välkonstruerade och ganska väl vinklade.
Lår	Låren skall vara mycket muskulösa, avrundade och snedställda. Vinklarna mot horisontallinjen skall vara ungefär desamma som i skulderna.

Knäled	Knävinklarna skall vara något trubbigare än hasvinklarna (cirka 125°). Knälederna skall vara kraftiga och breda.
Underben	Underbenen skall vara snedställda och kraftiga med långa muskler.
Has/hasled	Haslederna skall vara breda och ha ganska öppna vinklar (cirka 130°).
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara mindre sluttande än haslederna. Sporrar är sällsynta men skall, när de förekommer, avlägsnas.
Baktassar	Baktassarna skall vara fasta, ovala till formen med väl välvda och slutna tår. Klorna skall vara starka och svarta. Trampdynorna skall vara elastiska, starka och svarta.
	<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>
Rörelser	Steget skall vara långt och fjädrande. Den vanligaste gångarten skall vara snabbt trav med måttlig räckvidd. I galopp förefaller rasen något klumpig men sprången skall ändå vara långa och mycket marktäckande.
Hud	Huden skall vara måttligt tjock, elastisk och åtsmitande över hela kroppen. Inga hakpåsar får förekomma. Alla synliga slemhinnor skall vara svarta eller mörkfärgade.
Päls	
Pälsstruktur	Huvudet, öronen och benens framsidor skall vara täckta av kort päls. Runt halsen, på bakkroppen, benens baksidor och svansen skall pälsen vara lång, nästintill platt åtliggande och något grov. På bakbenens baksidor skall det finnas buskiga behäng. Under täckhåren skall ulln vara kort, tät och av fin struktur. På manken skall pälsen vara mellan 10–12 cm lång; den skall aldrig vara kortare än 7 cm.
Färg	Pälsen skall vara enfärgad. Alla färger mellan vit och mörkt brun, som ser nästan svart ut, är tillåtna. Den mest önskvärda färgen är järngrå eller mörkt grå. Fläckar eller vita tecken är inte tillåtna. Välpigmenterade hundar kan få ha små vita tecken på bröst och tår, men detta är inte önskvärt. Den övre delen av huvudet, halsen och kroppen skall ha en mörkare nyans som tonar ut mot smutsvitt eller gulgrått på benen. Övergången skall vara mycket mjuk och får aldrig ge intryck av eller bilda en prickig teckning i pälsen.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: idealhöjd 62 cm Tik: idealhöjd 58 cm

Vikt	Hanhund 35–45 kg Tik 30–40 kg
Fel	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Otillräcklig skullbredd. • Nosparti som är något för långt. • Käkar som är för kraftiga. • Bröstkorg med otillräckligt djup och välvning. • Flata bröstsidor eller överdrivet rundad bröstkorg. • Mindre avvikelser i benställning från den korrekta. • Päls som är något kortare än önskvärt men fortfarande med tillräckliga behäng. • Vita tecken på bröst och tassar. • Svans som är något för kort. • Hartassar.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Alltför långt eller snipigt nosparti. • Alltför högt ansatta öron eller öron som står ut från huvudet. • Tångbett. • Svankrygg. • Svans som bärs vriden åt sidan. • Lymfatisk kroppsbyggnad.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Påtagligt felaktiga proportioner mellan kroppslängd och mankhöjd. • Opigmenterade synliga slemhinnor och ögonkanter. • Över- eller underbett. • Premolarbortfall. • Uttalad svankrygg. • Stubbsvans eller ingen svans. • Kraftig kohasighet. • Päls kortare än 7 cm. • Päls som har stora vita tecken (fläckighet). • Tigring. • Hanhundar under 56 cm och tikar under 54 cm.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964